

લૌકિક મોતી નીરખી

લૌકિક મોતી નીરખી, નૈણાં ઠરે છે,
અલૌકિક મોતી જોતાં 'આત્મા' ઠરે છે.

ગંધાતા કાદવમાં કમળ ઊગિયું,
અવકાશી અર્કનું મોતી ત્યાં ઠરિયું.

આલોક મોતી અંજાયું આંખે,
અણમોલ મોતી ઝવેરી જ પારખે.

ઐશ્વર્ય મોતી 'દાદા' જ નાણે,
સ્યાદવાદ-વાણી મહાત્માઓ માણે.

મોતીને જાણ્યું ને અંતર હસે છે,
'જ્ઞાની'ને માણું ને અમૃત ઝરે છે.

પીઘાં શબ્દનું અસંખ્ય સાગર,
અતૃપ્ત અધૂરી, મારી ગાગર.

'કૈવલ્ય બીજ' મોતી, ગાગરથી ટપક્યું,
અવકાશે થઈ ચાંદ, 'મોતી' ચમક્યું.

મોતી જોતાં 'દિવ્ય-ચક્ષુ' ખૂલે છે,
'દાદા'ને દેખી 'શુદ્ધાત્મા' ઠરે છે.